

MOEDFEARREN 9 - april/mei

April doet wat hij wil, is het gezegde.
En dat hebben we gemerkt.
De koude Oosten- en Noordenwind houdt
nog steeds onze winterjas binnen
handbereik. Deze lente is er een met vele
gezichten.
Maar het einde van de Lock down is in zicht!
Meer versoepelingen, meer mensen
gevaccineerd. Er komt weer wat ruimte!

Wat heeft deze tijd ons geleerd?
Zie de foto boven: deze raamposter van Plint
hangt bij ons voor, op het keukenraam.
En de eerste regels roepen mij meteen tot de
orde: "vergeet je niet te leven...? Het goede
aardse zien...en misschien iets meer gericht
alleen."

Deze mooie woorden van Kees Hermis
roepen mij zo nu en dan even uit mijn
dagelijkse sleur en/of drukte.
Ik deel ze nu graag met u.
Misschien hebt u er wat aan?
W.T.V.

Dominee Zelle,

Als jonge jongen woonde ik op het Groninger
hoogeland. De dorpen waren klein en
verstild. De oude kerken groot en het geloof
diepgeworteld.

We gingen twee keer per zondag naar de
kerk. Altijd dezelfde kerk. Maar eens per jaar

gingen we op pad om naar een preek te
luisteren van de welbekende, maar
omstreden dominee Zelle uit Leeuwarden.
Hij kon net zo vurig preken als zijn grote
zwarte hardos eruitzag. De kerken waren
overal vol, als hij kwam.
Ik moest de laatste tijd nog wel eens aan
hem denken.

In deze tijd van fake nieuws, leugens en
bedrog, heeft ook onze regering niet
geschroomd om met de waarheid te spelen.
Natuurlijk, liegen doen we allemaal eens. Al
was het alleen maar een leugentje om
bestwil.

De uitdrukking "een meniste leugentje" is
velen wel bekend.

Soms komt ons een leugentje goed uit, maar
glashard liegen kan onherstelbare schade
aanrichten in vriendschap en vertrouwen.

Dominee Zelle was altijd verzekerd van een
volle kerk in de morgen, maar 's middags
was dat niet altijd het geval.
Maar daar had hij wat op gevonden. Men zag
hem in de morgen de kerk binnenlopen en
zich naar de preekstoel begeven. In de ene
hand de bijbel, en in de andere hand een
grote steen. Iedereen was zeer benieuwd
wat hij met deze steen ging doen.
Aan het einde van de dienst sprak hij: "beste
mensen, met deze steen ga ik een groot
wonder verrichten. Komt allen vanmiddag
opnieuw naar de dienst, en ik zal u het
wonder laten zien"
Nieuwsgierig geworden, zat 's middags de
kerk weer helemaal vol.
"en het grote wonder van deze steen is: dat
de kerk weer helemaal vol zit", sprak Zelle.

Is dat nu spelen met de waarheid, of gewoon
liegen?

Het zal er ergens tussenin liggen.

Onze intentie is om eerlijk te zijn, maar dat
kan niet altijd. En het valt niet altijd mee om
eerlijk te zijn.

PB.

- Uit de Gemeenten Rottevalle en Surhuisterveen zijn geen mededelingen doorgegeven.

Maitiid

De maitiid.....in tiid wer yn de natuer wer ta libben komt, de beammen en de blommen, it begjint wer op 'en nij te libjen. Mar ek de ljip leit wer syn aaien, de lamkes dûnsje yn'e greiden. It is net foar neat dat der sein wurd dat dit de moaiste tiid fan it jier is.

Lyk as yn it ferske: " Dan is it maitiid " fan Tetman de Vries.

De âlderein sil fêst witte wa as Tetman de Vries wie, en ek it ferske sil miskien in soad oantinken oan it ferline jaan.....

Tetman de Vries (berne: 01-03-1915); hikke en tein (berne en grut brocht) yn Bitgum lei yn 'e lette hjerst fan 1943 siik op bêd.

Diftery hie er, slim wie it net, oer in wykmenich soe er wol wer "klear" wêze hie dokter sein.

No koe Tetman him net maklik deljaan en hy mocht wol wat piele mei lêzen en skriuwen, en dat wie no krekt wat Tetman goed koe!

It tonielspiljen siet der al jong yn, as lyts jonkje spile hy al yn revu's, sadwaande wist hy wol wat fan toniel .

No hie Tetman alle tiid fan 'e wrâld en krige in ynfal. In tonielstik moast it net wurde, der moast sang en muzyk yn, en der moast in tried trochhinne rinne.....

Doe kaam der op dizze ynfal: as er nou ris útgong fan de fjouwer tiden fan it jier, en dan dy seisoenen ferlykje mei it libben fan de minske, dat ek wit fan opgean, blinken en forsinken!

Der moast hwat yn sitte fan de wikseling fan de natuer, it boerewurk, mar ek fan it bitreklike yn it minskelibben, lykas it fuort glide fan de tiid, fan de mimering oer dat hwat foarby gie, fan de oergong fan de âlde nei de nije generaesjes.....

De minsken moasten der de oarlochs ellinde in skoftke by forjitte kinne, al wie it mar ien joun.

En sa kaam doe de revu op papier mei de namme: De tiid hâldt gjin skoft

It ferske Maitiid komt út dizze revu.

De earste opfiering fan "de tiid hâldt gjin skoft" wie yn jannewaris 1945 yn Bitgummole. It selskip bestie doe út : Tetman, syn twillingbroer Jarich, en noch 2 oare broers en 2 susters.

Mar no tinke jo miskien werom hat sy as titel maitiid keazen?

Dat sil ik besykje út te lizzen , yn dizze tiid fan it jier bard der in soad yn de natuer, it is as wiere in nij begjin, sa sjoch ik dat altyd.

Wy hawwe krekt Peaske fierd, dêr sjogge wy dat de dea en it libben ticht byelkoar lizze kin. Nei in tsjustere tiid wurdt it wer ljocht, sa ek yn de natuer, en yn in minskelibben.

Sa as Tetman al sei, de seisoenen fan it jier kinne wy ferlykje mei it libben fan de minske. No, yn de maitiid haw ik faak it sankje fan Tetman de Vries yn de holle sitten.....Dan

komt de maitiid, maitiid yn it lân.

Foar my is de maitiid in teken fan HOPE! nei it tsjuster komt der wer ljocht.....nij libben, en sa giet it mar troch.....

Hjirby de tekst fan it sankje: De maitiid

De maitiid

Dan komt de maitiid, maitiid yn it lân,
Dan laket alles, alles jin sa oan.

De moaie maitiid mei syn blauwe loft,
Is foar minske en foar blom grif it moaiste skoft.

Is foar minske en foar blom grif it moaiste skoft.

As de fûgels striekes sjouwen nei it dak of holle beam,
As de fjilden har ûntjouwe, en de blomkes iepen gear

Dan komt de maitiid, maitiid yn it lân
Dan laket.....

As twa jonge minske-herten troch de leafde bin ferbûn,
En it houlik wurd besletten, 't grutte libben wurd begûn.

Dan komt de maitiid, maitiid yn it lân,
Dan laket.....

G.de W.

